

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: **Mgr. M.B.**
zastoupený JUDr. Miroslavem Valou, advokátem
sídlem Jesenická 1757/3, 792 01 Bruntál

proti
žalované: **Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště Ostrava**
sídlem Zelená 3158/34a, 702 00 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 8. 7. 2020, č. j. X, sp. zn. 141/2020, o zamítnutí odvolání žalobce proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava č. j. X, sp. zn. NP/PLR/162/18 ze dne 13. 11. 2018 o odnětí nemocenského

takto:

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 8. 7. 2020, č. j. X, sp. zn. 141/2020 žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení, pracoviště Ostrava zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava č. j. X, sp. zn. NP/PLR/162/18 ze dne 13. 11. 2018 jako opožděné. Rozhodnutím okresní správy sociálního zabezpečení bylo žalobci odňato nemocenské při dočasné pracovní neschopnosti č. X s trváním od 22. 12. 2017 do 22. 6. 2018 a při dočasné pracovní neschopnosti č. X do 22. 6. 2018 za období od 28. 5. 2018 do 22. 6. 2018. Důvodem odnětí nemocenského bylo porušení režimu dočasně práce neschopného pojištěnce, kdy žalobce dne 28. 5. 2018 v časovém rozmezí do 19:45 do 19:50 hodin neumožnil provedení kontroly pracovníkem pověřeným kontrolou dodržování režimu dočasně práce neschopného pojištěnce. Rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 30. 11. 2018, odvolání proti tomuto rozhodnutí nebylo podáno nejpozději do 17. 12. 2018, tedy do uplynutí odvolací lhůty. Žalobce podal odvolání dne 20. 5. 2020 u Okresní správy sociálního zabezpečení Ostrava (dále jen „OSSZ“), které žalovaná zamítla jako opožděné.
2. Žalobce podal proti shora uvedenému rozhodnutí žalované včasnou žalobu, ve které namítal, že mu prvostupňové rozhodnutí nebylo oznámeno dne 30. 11. 2018, ale až dne 13. 7. 2020 k jeho žádosti o poskytnutí informace. Dodal, že *„zda a jak bylo žalobou napadené rozhodnutí doručováno dne 30. 11. 2018 (pozn. soudu žalobce tím nepochybně neměl na mysli žalobou napadené rozhodnutí o odmítnutí jeho odvolání, ale rozhodnutí prvostupňové) je otázkou, když se tak stalo zřejmě fikcí, nikoliv však na adresu jeho trvalého pobytu“*. Navrhoval, aby napadené rozhodnutí žalované bylo zrušeno a věc jí byla vrácena k dalšímu řízení.
3. Žalovaná navrhovala zamítnutí žaloby jako nedůvodné.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 8. 7. 2020, č. j. X, sp. zn. 141/2020, připojeným správním spisem žalované sp. zn. 141/2020 a správním spisem OSSZ Ostrava sp. zn. NP/PLR/162/18 a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel krajský soud z ust. § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního vztahu, který tu byl dán v době vydání napadeného rozhodnutí (ust. § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.).
5. Ze správního spisu OSSZ Ostrava krajský soud zjistil následující skutečnosti, které se vztahují k obsahu žalobou napadeného rozhodnutí. Dne 13. 11. 2018 vydala OSSZ Ostrava rozhodnutí o odnětí nemocenského žalobce při dočasné pracovní neschopnosti trvající od 22. 12. 2017 do 22. 6. 2018 č. X s trváním od 22. 12. 2017 do 22. 6. 2018 a při dočasné pracovní neschopnosti č. X do 22. 6. 2018 za období od 28. 5. 2018 do 22. 6. 2018, tj. 26 kalendářních dnů. K tomuto rozhodnutí je připojena doručenka, podle které bylo rozhodnutí doručováno žalobci na adresu N. X. Jelikož při doručování nebyl žalobce jakožto adresát zastížen, byla zásilka připravena k vyzvednutí od 20. 10. 2018. Protože si ji žalobce nevyzvedl, byla dne 3. 12. 2018 vhozena do schránky. Podle protokolu sepsaného na OSSZ Ostrava dne 10. 2. 2020 bylo žalobci umožněno nahlížet do správního spisu. Na jeho žádost byly z celé spisové dokumentace pořízeny fotokopie vlastním telefonním přístrojem, vyjma rozhodnutí v meritu věci. Součástí správního spisu je odvolání žalobce podané prostřednictvím OSSZ Ostrava podepsané žalobcem ze dne 18. 5. 2020, v němž žalobce toliko uvedl, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně je nepřezkoumatelné pro

zmatečnost a že navrhuje, aby odvolací orgán toto rozhodnutí zrušil a zastavil řízení. O tomto odvolání, jak již bylo shora uvedeno, rozhodla žalovaná žalobou napadeným rozhodnutím.

6. Podle ust. § 20 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“), se fyzické osobě písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 4), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastižena.

Podle ust. § 23 odst. 1 správního řádu, nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastižen a písemnost nebylo možno doručit jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží. Podle odst. 4 téhož ustanovení se adresát vyzve vložení oznámení o neúspěšném doručení písemnosti do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo, aby si uloženou písemnost ve lhůtě 10 dnů vyzvedl; současně se mu sdělí, kde, odkdy a v kterou denní dobu si lze písemnost vyzvednout. Je-li to možné a nevyloučil-li to správní orgán, písemnost se po uplynutí 10 dnů vloží do domovní schránky nebo na jiné vhodné místo; jinak se vrátí správnímu orgánu, který ji vyhotovil.

Podle ust. § 24 odst. 1 správního řádu, jestliže si adresát uložené písemnosti písemnost ve lhůtě 10 dnů ode dne, kdy byla k vyzvednutí připravena, nevyzvedne, písemnost se považuje za doručenou posledním dnem této lhůty.

7. Fyzické osobě se tedy především doručuje na adresu pro doručování a to za předpokladu, že fyzická osoba takovou adresu správnímu orgánu sdělila a že správní orgán požadavku na doručování na tuto adresu vyhověl. Podle ust. § 64 odst. 1 písm. h) zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, ve znění pozdějších předpisů, je pojištěnec, který je dočasně práce neschopný, povinen sdělit ošetřujícímu lékaři při uznání dočasné pracovní neschopnosti místo pobytu, na kterém se bude v době dočasné pracovní neschopnosti zdržovat. V souladu s tímto ustanovením sdělil žalobce adresu pobytu po dobu trvání dočasné pracovní neschopnosti N.X. Žalovaná totiž krajskému soudu předložila fotokopie obou rozhodnutí o dočasné pracovní neschopnosti žalobce a jednotlivá potvrzení o trvání dočasné pracovní neschopnosti nebo karantény. Na všech těchto dokladech je vlastnoruční podpis žalobce (což ostatně žalobce při jednání krajského soudu nerozporoval) a v kolonce „*přesná adresa místa pobytu v době dočasné pracovní neschopnosti*“ je uvedena adresa N. X. Žádná jiná adresa na těchto dokladech není. Při ústním jednání soudu žalobce uvedl, že jinou adresu své ošetřující lékařce nesdělil, neboť té byla adresa jeho trvalého pobytu X známa. Z obsahu správního spisu však vyplynulo, že adresa trvalého bydliště žalobce správnímu orgánu I. stupně byla známa, neboť je výslovně uvedena na sdělení adresovaném žalobci ze dne 25. 9. 2018, v němž ho v souladu s ust. § 36 správního řádu poučil o možnosti navrhovat důkazy a činit jiné návrhy až do vydání rozhodnutí ve věci odnětí nemocenského. Uvedenou písemnost však správní orgán I. stupně doručoval na adresu N. X, K. Stejně tak i žádost ze dne 25. 6. 2018 doručoval správní orgán žalobci na tutéž adresu, přitom šlo o žádost ze dne 25. 6. 2018, tedy po ukončení pracovní neschopnosti. Dle názoru krajského soudu adresa uvedená v rozhodnutích o dočasné pracovní neschopnosti a v potvrzeních o jejím trvání je adresa, na které se měl žalobce zdržovat v době trvání

pracovní neschopnosti a nikoliv po jejím ukončení, neboť adresa jeho trvalého bydliště je jiná. Přesto správní orgán I. stupně své rozhodnutí ze dne 13. 11. 2018 žalobci doručoval na tutéž adresu, tedy po ukončení pracovní neschopnosti, a při vědomí toho, že adresa jeho trvalého bydliště je jiná a dokonce ji uvedl do záhlaví výroku tohoto rozhodnutí. V tomto směru lze se žalobcem souhlasit v tom, že prvoinstanční rozhodnutí nemohlo být řádně doručeno tzv. fikcí ve smyslu ust. § 24 odst. 1 správního řádu, a že nelze souhlasit s žalovanou v tom, že bylo doručeno dne 30. 11. 2018.

8. Při posouzení včasnosti podaného odvolání žalobcem nemohl ovšem krajský soud pominout protokol sepsaný s žalobcem na OSSZ Ostrava dne 10. 2. 2020, podle něhož mu bylo umožněno nahlédnutí do správního spisu, přičemž je v něm výslovně uvedeno, že na žádost žalobce byly z celé spisové dokumentace pořízené fotokopie vlastním telefonním přístrojem, vyjma rozhodnutí v meritu věci. Z uvedeného tedy je nesporné, že správní rozhodnutí OSSZ Ostrava ze dne 13. 11. 2018 bylo součástí spisové dokumentace a že se o něm v rámci nahlížení do spisu žalobce dozvěděl a měl možnost se s jeho obsahem seznámit. Výpověď žalobce učiněnou v tomto směru u jednání krajského soudu, kdy uvedl, že není schopen potvrdit, zda tam toto rozhodnutí ve spise bylo, „*protože tak daleko při jeho studiu nedošel, což bylo z časových důvodů*“, hodnotí krajský soud jako zcela účelovou. Den 10. 2. 2020 je nutno proto brát za den doručení rozhodnutí žalobci. Pakliže žalobce podal proti němu odvolání prostřednictvím OSSZ Ostrava až dne 18. 5. 2020, učinil tak po marném uplynutí odvolací lhůty a jeho odvolání bylo učiněno opožděně. Pokud bylo v žalobě namítáno, že se žalobce dozvěděl o tomto rozhodnutí až dne 13. 7. 2020 k jeho žádosti o poskytnutí informace, pak tuto skutečnost z obsahu správního spisu nelze dovodit. Rozhodné pro posouzení zákonnosti žalobou napadeného rozhodnutí je to, že žalobci, jak uvedeno výše, bylo prokazatelně prvoinstanční rozhodnutí doručeno dne 10. 2. 2020, krajský soud proto nepřistoupil na důkazní návrh žalobce, aby ohledně jeho žádosti o poskytnutí informace byla předložena dokumentace, neboť takový důkaz by již byl nadbytečný. Tvrzení žalobce, že mu prvoinstanční rozhodnutí bylo doručeno až 13. 7. 2020, je navíc nelogické se zřetelem k datu uvedenému na jím podaném odvolání prostřednictvím OSSZ Ostrava, to je 18. 5. 2020.
9. Krajský soud vzhledem k výše uvedenému v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu žalobce jako nedůvodnou zamítl.
10. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěch neměl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 22. dubna 2021

[Zadejte text.]

JUDr. Petr Indráček
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje